

PARROQUIA DE SANT VICENÇ DE SARRIÀ SUPLEMENT DE FULL DOMINICAL

Any 32, núm. 17, Diumenge de Pasqua de Resurrecció, 24 d'abril de 2011

***“Nosaltres hem conegut l'amor
que Déu ens té i hi hem cregut”***

Perquè l'home no pot viure sense amor,
vull invitar-vos a tots a creure en la humanitat,
a posar com a prioritat absoluta els valors de l'esperit,
a transformar-vos en “homes nous”, tot reconeixent
i acceptant cada cop més la presència de Déu en les vostres vides,
la presència d'un Déu que és Amor;
un Pare que ens estima cada un des de tota l'eternitat,
que ens ha creat per amor i que ens ha estimat tant que fins ha lliurat el
seu Fill Unigènit per perdonar els nostres pecats,
per reconciliar-nos amb Ell,
per viure amb Ell una comunió d'amor que no finirà mai.
El món espera amb delit el nostre testimoniatge d'amor.
Un testimoniatge nascut d'una profunda convicció personal
I d'un sincer acte d'amor i de fe en Crist Ressuscitat.

Joan Pau II

LA MARE DE DÉU DE MONTSERRAT. Encara que no en podem celebrar la festivitat fins al dilluns 2 de maig, pel fet que s'escau en l'octava de Pasqua, la imatge de la Verge estarà a la veneració dels fidels, com cada any, al presbiteri.

L'OCTAVA DE PASQUA. Tots els dies de l'octava constitueixen per a la litúrgia com un sol dia amb el diumenge de Resurrecció. Per això, en el prefaci es diu “en aquest dia que Crist, la nostra Pasqua, ha estat immolat”. Diumenge II de Pasqua, 1 de maig, el darrer dia de l'octava, a missa d'una hi intervindrà la Capella de Música.

**VETLLA DE
PREGÀRIA**
AMB MOTIU DE LA BEATIFICACIÓ DE
KAROL WOJTYŁA / JOAN PAU II

LLOC: PARROQUIA DE
SANT VICENÇ DE SARRIÀ
DATA: 29 D'ABRIL A LES
21:00H
FINS EL 30 D'ABRIL A LES
08:00H

“EN EL GOIG DE LA PASQUA I DE LA DIVINA MISERICÒRDIA”
VINE A PREGAR AMB NOSALTRES!

PER PARTICIPAR AMB EL TEU GRUP CONTACTA:
grupdepregaria@hotmail.com
608841050 - 609532508

FGC - Estació de Sarrià, L6, 955, 94, 91, 93, 92, 90, 88, 86, 84, 82, 80, 78, 76, 74, 72, 70, 68, 66, 64, 62, 60, 58, 56, 54, 52, 50, 48, 46, 44, 42, 40, 38, 36, 34, 32, 30, 28, 26, 24, 22, 20, 18, 16, 14, 12, 10, 8, 6, 4, 2, 0

SORTIDA PASQUAL EL DISSABTE 7 DE MAIG MARE DE DÉU DEL MONT

La Sortida Pascual d'enguany serà el dissabte 7 de maig, i pelegrinarem al Santuari de la Mare de Déu del Mont, on hi va estada Mn. Cinto Verdaguer.

Visitarem Besalú, i el dinar fraternal el farem a Banyoles, ben a prop del llac.

El cost serà més o menys d'uns 35 €
Us podeu inscriure en la sagristia,
en el despatx parroquial o
també al Centre Parroquial

Missa: Feiners: 8:00, 10:00 i 20:15. Dissabtes i Vigílies de festa, amb servei de guarderia pels petits: 19:15. Diumenges: 8:30, 10:00, 11:30, 13:00 i 20:15.
Confessions: dies feiners de 8:45 a 10:00 i de 19:45 a 20:00, i un quart d'hora abans de les Celebracions dominicals. **Despatx Parroquial:** dilluns, dimecres i divendres, de 17:30 a 20:00 (exceptuant festes i vigílies de festa). **Caritas Parroquial:** (entrant per c/ Arquitecte Mas, 3). Dimecres, de 9:00 a 12:00. Tel: 93 203 03 39. **Adreces:** Rectoria i Despatx parroquial – c/ Rector Voltà, 5. 08034 – Barcelona. Tel: 93 203 09 07. Centre Parroquial – c/Pare Miquel de Sarrià, 8. Tel: 93 203 97 72. **Web:** www.parroquiasarria.net. **Mail:** santvicenc@parroquiasarria.net

EL MESTRATGE DEL PAPA JOAN PAU II

Al conclave de 1978 en que fou elegit Papa, el cardenal Wyszyński, va dir a Karol Wojtyła: *“Si t’elegeixen, accepta. Hauràs de portar l’Església al Tercer Mil·lenni”*. Un esguard sobre l’itinerari del seu llarg pontificat em porta a l’afirmació que la conducció de la nau de l’Església envers el nou Mil·lenni és la clau d’explicació de la immensa tasca missionera que desenvolupà Joan Pau II. Ho feu, a més, amb la destresa i la intel·ligència pròpies d’un expert timoner. I només una personalitat tan rica, forta i lúcida, caracteritzada per un profund sentit del temps i de la història, podia – amb la força de l’Esperit Sant – dur-ho a terme.

Amb la seva beatificació, que declararà Benet XVI, el seu successor, el pròxim primer de maig, diumenge “In albis”, festa de la Divina Misericòrdia, l’església reconeix la santedat d’aquest incomparable pare i mestre en la fe, d’aquest incansable herald de la resplendor de la veritat, d’aquest veritable contemplatiu i home de pregària, d’aquest pelegrí infatigable pels camins del món, d’aquest veritable amic dels joves, d’aquest Bisbe de Roma, convençut de la necessitat del diàleg ecumènic, iniciador i gran impulsor de les Jomades Mundials de la Joventut, indòmit defensor de l’ésser humà –home i dona- i de la vida, des de la seva concepció fins a la seva fi natural, d’aquest impulsor convençut del diàleg amb tota religió i amb tota cultura, d’aquest humil i gran artífex de la història que, amb la seva paraula, la seva acció, contribuï a imprimir un gir en la història del segle XX com a constructor de justícia i de pau.

Coneixedor en persona de la destructivitat d’ideologies com el nazisme i el marxisme soviètic, i havent treballat en una fàbrica, advocà valentment per la dignitat de la persona i la dignitat del treballador, en les seves encíclics socials, com la “*Laborem exercens*”, i ens deixà un “Compendi de doctrina social de l’Església” que il·lumina lúcidament els perills que s’han convertit en trista realitat amb la gran crisi econòmica i financera que estem patint.

Només caldria enumerar els rics documents, l’elenc de les encíclics, els seus viatges apostòlics, el seu esforç ecumènic – amb visites que resten enregistrades en la memòria eclesial, com la realitzada a Grècia, Rumania, Regne Unit i d’altres- i tot l’itinerari pastoral que va dissenyar per a la celebració de l’Any Jubilar del 2000, per a comprovar que la crida apressant que, amb veu ferma i apassionada, no exempta d’alè poètic, va fer a l’Església i al món el dia que va inaugurar el seu pontificat: *“No tingueu por: obriu de bat a bat les portes a Crist”*, i també: *“Crist sap el que hi ha dins l’home, només Ell ho sap”*, enllaça amb magnífica coherència amb les de la seva crida fervent envers el *“Duc in altum”* (Tira mar endins) de la celebració del Gran Jubileu. *“Aquesta paraula ressona també avui per a nosaltres i ens invita a recordar amb gratitud el passat, a viure amb passió el present i a obrir-nos amb confiança al futur: Jesucrist és el mateix, ahir i avui i per sempre”* (NMI, n.1).

A Joan Pau II els sacerdots – i seminaristes- li hem d’agrair, sobretot, tot el que ens ensenyà sobre Jesucrist, sobre l’Eucaristia, sobre el sacerdoci –la magnífica encíclica *“Pastores dabo vobis”*- i el sentit del celibat, l’amor a Maria, l’estreta i inseparable relació entre mariologia i cristologia. Aquest ensenyament, tan ric, no es pot separar de la seva teologia sobre el cos –amor i responsabilitat- sobre la sexualitat, sobre la significació del ser persona. Cap Papa ha parlat tant profundament del cos, de la dimensió corporal com ell ho va fer. El cos humà –la vida de l’ésser humà- quin misteri tan gran i profund no es porta dintre! No és un objecte entre altres, no és mercaderia. I la defensa del cos de la dona! Fou un Papa gens misògin, amb capacitat d’afecte i de tendresa envers la dona, sense cap ambigüitat sobre la pròpia masculinitat, amant de les muntanyes, dels campaments, de l’esport, en contacte permanent, des de sempre amb matrimonis i famílies. Cal aprofundir en aquesta capacitat de subratllar la circularitat entre el sacerdoci i l’acompanyament de les famílies, les quals sostenen també, amb la seva amistat i pregària, la vida sacerdotal. Cercà la soledat, però sempre es mostrà com una persona “en relació”, en profunda comunicació, en comunió. Ningú no és “estrany” a l’altre! L’Església com a “casa i escola de la comunió”!

El “Times” del 17 d’octubre de 2003, amb motiu del XXV aniversari de la seva elecció, reconeixia: *“El resultat més important del Papa ha estat mantenir el missatge cristià com una força vibrant en una època en qual la religió s’ha convertit en quelcom irrellevant per a les societats materialistes o en una font de divisió (...) Si el Papa hagués estat menys segur de la seva fe o hagués tingut menys integritat intel·lectual, l’Església hauria sucumbit davant les forces contradictòries del materialisme i l’apatia. Pel contrari, ha seguit essent la roca sobre la qual l’Església està construïda”*. La carta *“Evangelium vitae”*, en aquest sentit, va ser un fort crit a favor de la vida, davant l’impressionant multiplicar-se i agreujar-se les amenaces a la vida de les persones i dels pobles –coratjosament es posicionà en contra de la guerra de l’Irak- sobretot quan aquesta és dèbil o indefensa.

Penso ara en les nostres televisions, en les seves transmissions diàries que introdueixen en les nostres famílies elements de disgregació, exemples i models que proposen la sospita, el menyspreu, el mofar-se dels rols de pare i mare i confondre’ls. S’inverteixen centenars de milions per destruir, sota la capa de programes humorístics que darrere el somriure el que oculten és un verí destructor. Contra aquesta estratègia Joan Pau II lluità amb totes les seves forces. Ens cal meditar de nou sobre la *“Evangelium vitae”*, o la *“Familiaris Consortio”*, perquè la defensa de la vida, en la continuïtat de les generacions, des del naixement a la mort de tota persona, comença en el si de la família.

La progressiva debilitat física de Joan Pau II provocà un gir en la manera com alguns sectors l’havien tractat abans, tan críticament, titllant-lo de neoconservador. Tots els ulls es fixaren en ell. Les seves limitacions, paradoxalment, es convertiren en un nou component de la seva comunicació amb els fidels i amb el món. Finalment la gran davallada, que l’impedí de parlar, l’agreujament, l’agonia, i finalment la mort. Aquest Papa ens ensenyà a viure cada etapa de l’existència i ens ha ensenyat a morir: *“Desiïjo confiar-me, una vegada més, totalment al Senyor. Ell mateix decidirà quan i com haig d’acabar la meua vida terrena i el ministeri pastoral. En la vida i en la mort Totus Tuus mitjançant l’Immaculada. Acceptant ja ara aquesta mort, espero que Crist em doni la gràcia per al darrer pas, és a dir, la (meua) Pasqua”* (Del seu testament: 1.III.1980). Diumenge de la Divina Misericòrdia, Pasqua florida de Joan Pau II!

Mn. Manel Valls i Serra